

са сбѣде. Нейна милость нарѣза обеленытѣ яйца на четвъртинки, тури ги въ паница и надребни въ тѣхъ салата. И тази госба безъ похвалы не са изѣде.

И тѣй болярката нахрани гостенкытѣ си съ рохы, пържены и съѣкнаты ѣйца; научи ги какъ са готвятъ; показа имъ каквы и каквы другы ѣстия могатъ отъ тѣхъ да станѣтъ; показа имъ какъ са ёще въ другы госбы тѣ смѣсватъ и имъ рѣче: „Гостены бѣдете. — Господь да наспори, отговорихѣ гостенкытѣ, отъ едного хиляда.“

Тогази нейна милость имъ раздаде пѣтлы и кокошки, като имъ каза че сѣка кокошка снася по-вѣче отъ сто яйца на годината. „По сто яйца на годината! извикахѣ тѣ; може ли да бѣде! Какъвъ голѣмъ имотъ е то за кѣщовници хора!“ Тѣзи добры майкы съ кокошкытѣ наедно занесохѣ голѣма родость по цѣла долина. Сичкытѣ колибы екнахѣ отъ радостны выкове, сичкытѣ колибари отъ душа и сърце благославяхѣ добрата болярка.

Дѣто са отвореше разговорка, бѣше се за кокошкытѣ: това трая много време. Сѣки день забѣлѣзвахѣ нѣщо отъ вѣнъ реда, нешто ново и ползовито. Сутринната пѣсенъ на пѣтела докарваше най-много радость на мѣжкытѣ. „Пѣтела обажда, казвахѣ тѣ, че приближава